

*“Zijn zielen zo onzichtbaar
zo ontastbaar als de wind?
Ze zijn lief en toch voelbaar
als een streling die je vindt.”*

Gust

de heer
August Lybaert
‘Gust’

*lid van Ziekenzorg Samana en OKRA
lid van regenboogkoor WZC Den Olm
gewezen lid van O.L.V.-koor
lid dichters 2820*

weduwnaar van mevrouw
Marceline Van Campenhout

Geboren te Sint-Gillis Dendermonde op 26 maart 1928
en van ons heengegaan in het WZC Den Olm
afdeling De Korenbloem te Bonheiden
op 7 maart 2019.

Wij nodigen u uit samen met ons afscheid te nemen
van Gust tijdens de uitvaartdienst
op **zaterdag 16 maart 2019 om 10.30 uur**,
in de parochiekerk van Onze-Lieve-Vrouw, Dorp te Bonheiden,
gevolgd door de bijzetting van de asurne in het urnenveld
op de begraafplaats van Bonheiden.

Samenkomst en gelegenheid tot groeten
in de kerk vanaf **10.10 uur**.

Rouwadres:

*Familie Lybaert - Van Campenhout
p/a Uitvaartzorg Verschooten
Dorp 3 - 2820 Bonheiden*

Dit melden u met droefheid:

Julien Lybaert

Evelyne en Tom

en Alexander

Joop en Cecile Smit - Lybaert

Gerben

Harpert en Lore

en Pien

Ria en Luc Lybaert - Bogaerts

Silke en Erik

Anke en Nick

en Lizzie

Dominik en Nathalie Lybaert - Cremie

Elise en Sander

Myrthe

zijn kinderen, kleinkinderen en achterkleinkinderen.

Virginie ‘Nini’ Lybaert

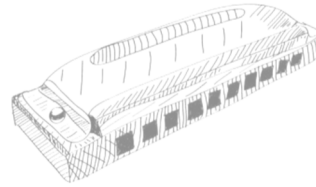
zijn zus.

Zijn neven en nichten.

De families Lybaert, Van Campenhout, Verhelst en Van der Auwera.

*Met bijzondere dank aan de directie en het personeel van
WZC Den Olm, in het bijzonder aan Bert Magnus en verpleging
afdeling De Korenbloem en de huisartsen
Drs. Peter en Leen Biesemans.*

*U kan Gust een laatste groet brengen
in het funerarium van het Imeldaziekenhuis te Bonheiden,
Imeldalaan 9, op wekdagen tot en met donderdag
van 9 tot 11.30 uur en van 17 tot 19.30,
tijdens het weekend van 14.30 tot 17.00 uur.*

Als ik eens doodga ...

Als ik eens doodga, niet meer denk
aan niemand nog mijn aandacht schenk
Nee, dat is de waarheid niet
het is alleen dat groot verdriet.

Te missen wat me dierbaar was
me zien vergaan tot stof en as.
Verlaten wat mij nog komen zou
waar ik in mijn hart zielsveel van hou.

De allerkleinsten nog ongeboren
hun stemmetje nooit meer zou horen
als hij of zij eens "Bompa" riep
verdwijnt 't verdriet
plots, in het niet.

En zou mijn ziel de vreugde smaken
dat liefste woord hem gelukkig maken.